

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 497/2012-41

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 24. júna 2014 v senáte zloženom z predsedu Lajosa Mészárosa (sudca spravodajca), zo sudkyne Ivetty Macejkovej a sudcu Sergeja Kohuta prerokoval prijatú sťažnosť spoločnosti P., s. r. o., zastúpenej Advokátskou kanceláriou WERNER & Co. s. r. o., Stromová 54/A, Bratislava, vo veci namietaného porušenia čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj čl. 38 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd v konaní vedenom Krajským súdom v Bratislave pod sp. zn. 3 NcC 19/2011 a takto

r o z h o d o l :

Konanie z a s t a v u j e .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Uznesením Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) č. k. II. ÚS 497/2012-18 z 8. novembra 2012 bola prijatá na ďalšie konanie sťažnosť spoločnosti P., s. r. o. (ďalej len „sťažovateľka“), vo veci namietaného porušenia čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), ako aj čl. 38 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“) v konaní vedenom Krajským súdom v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) pod sp. zn. 3 NcC 19/2011.

Zo sťažnosti vyplýva, že Okresnému súdu Malacky (ďalej len „okresný súd“) bola 19. júla 2010 doručená žaloba o zrušenie rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu spoločnosti Slovenská rozhodcovská, a. s., sp. zn. SR 04669/10 z 10. júna 2010. Žalobca F. M. (ďalej len „žalobca“) sa domáhal voči sťažovateľke ako žalovanej zrušenia uvedeného rozsudku v zmysle ustanovenia § 40 ods. 1 písm. c) a j) zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o rozhodcovskom konaní“). Konanie bolo na okresnom súde vedené pod sp. zn. 7 C 130/2010. Okresný súd v zmysle ustanovenia § 88 ods. 2 poslednej vety v spojení s ustanovením § 105 ods. 1 a 2 Občianskeho súdneho poriadku vec postúpil Okresnému súdu Bratislava IV. O postúpení veci informoval sťažovateľku prípisom zo 7. septembra 2010. Okresný súd Bratislava IV s postúpením veci nesúhlasil a predložil ju na rozhodnutie krajskému súdu ako nadriadenému súdu, a to v zmysle ustanovenia § 105 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku. Uznesením krajského súdu č. k. 3 NcC 19/2011-46 z 25. augusta 2011 bolo rozhodnuté, že na konanie je miestne príslušný okresný súd. Uznesenie bolo sťažovateľke doručené 20. septembra 2011 (podľa zistenia ústavného súdu po rozhodnutí krajského súdu bola vec na okresnom súde ďalej vedená pod sp. zn. 7 C 449/2011).

Podľa názoru sťažovateľky došlo k porušeniu označených práv podľa ústavy a listiny. Krajský súd nepoužil ustanovenie § 88 ods. 2 poslednej vety Občianskeho súdneho poriadku, ale s poukazom na európske právo [smernicu Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (ďalej len „smernica rady“)] určil, že na prerokovanie veci je príslušný okresný súd, a to v zmysle ustanovenia § 87 písm. f) Občianskeho súdneho poriadku. V zmysle ustanovenia § 88 ods. 2 poslednej vety Občianskeho súdneho poriadku na konanie o zrušenie rozhodcovského rozsudku je vždy príslušný súd, v ktorého obvode sa nachádza miesto rozhodcovského konania. Naproti tomu v zmysle ustanovenia § 87 písm. f) Občianskeho súdneho poriadku popri všeobecnom súde odporcu je na konanie príslušný aj súd, v obvode ktorého má bydlisko spotrebiteľ, ak ide o spor zo spotrebiteľskej zmluvy. Predmetom konania o zrušenie rozhodcovského rozsudku však nie je spor, ktorý by sa týkal vzniku, zmien alebo zániku (platnosti) spotrebiteľskej zmluvy, ani spor podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, a preto výlučne miestne

príslušným súdom je súd, v obvode ktorého sa nachádza miesto rozhodcovského konania. Krajský súd preto nerozhodoval na základe relevantnej právnej normy a uznesenie nesprávne odôvodnil.

Sťažovateľka navrhuje vydať nález, ktorým by ústavný súd vyslovil porušenie označených článkov ústavy a listiny v konaní vedenom krajským súdom pod sp. zn. 3 NcC 19/2011, s tým, aby bolo uznesenie krajského súdu z 25. augusta 2011 zrušené a vec bola vrátená na ďalšie konanie. Požaduje tiež náhradu trov právneho zastúpenia advokátom.

Podľa zistenia ústavného súdu uznesením okresného súdu sp. zn. 7 C 449/2011 z 29. januára 2013 bolo konanie o žalobe o zrušenie rozhodcovského rozsudku na základe žaloby žalobcu zastavené z dôvodu, že žalobca vzal žalobu späť. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť 5. marca 2013.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Potom, ako ústavný súd uznesením č. k. II. ÚS 497/2012-18 z 8. novembra 2012 prijal sťažnosť na ďalšie konanie, došlo zo strany žalobcu k späťvzatiu žaloby, ktorou sa domáhal zrušenia rozhodcovského rozsudku. Znamená to, že súdny spor, ktorého sa napádané uznesenie krajského súdu o miestnej príslušnosti týkalo, sa už medzičasom právoplatne skončil. Preto otázka správnosti či nesprávnosti posúdenia miestnej príslušnosti zo strany krajského súdu stratila akýkoľvek význam. Vyriešenie sporu o miestnu príslušnosť má totiž spravidla zmysel iba vo vzťahu voči konaniu, ktoré ešte prebieha.

Možno uzavrieť, že spor vo veci samej, a tým aj spor o miestnu príslušnosť prestali existovať, a preto ústavný súd už nemá v tejto veci o čom rozhodovať.

Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol tak, ako to vyplýva z výrokovej časti tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 24. júna 2014